

II.

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

EUROPSKA KOMISIJA

OBAVIJEST KOMISIJE

Smjernice Komisije za racionalizaciju procjena utjecaja na okoliš koje se provode na temelju članka 2. stavka 3. Direktive o procjeni utjecaja na okoliš (Direktiva 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća, kako je izmijenjena Direktivom 2014/52/EU)

(2016/C 273/01)

1. Uvod

Izmijenjenom Direktivom o procjeni utjecaja na okoliš⁽¹⁾ nastoji se poboljšati zaštita okoliša uključivanjem razmatranja povezanih s okolišem u postupke donošenja odluka za odobrenje javnih i privatnih projekata za koje je potrebno provesti procjenu mogućih utjecaja na okoliš.

Postupkom procjene utjecaja na okoliš (PUO) unapređuje se i poslovna sigurnost u interesu javnih i privatnih ulaganja, što je u skladu s načelima bolje regulacije. U okviru prava EU-a ponekad se zahtijeva nekoliko procjena utjecaja na okoliš za jedan projekt. Svaka je od tih procjena osmišljena tako da se njome maksimalno unaprijedi zaštita okoliša određene vrste. Međutim, budući da je za pojedinačni projekt potrebno ispuniti višestruke zakonske zahtjeve i provesti višestruke usporedne procjene, u primjeni tih zahtjeva i provedbi procjena može doći do kašnjenja, odstupanja i administrativnih nesigurnosti. Mogu se povećati i administrativni troškovi te troškovi provedbe, a može doći i do odstupanja između procjena i savjetovanja povezanih s određenim projektom.

Ovom se obaviješću pružaju smjernice za racionaliziranje postupka PUO-a. Njezin se fokus nalazi na određenim koracima u postupku PUO-a te se njome utvrđuju načini racionaliziranja različitih procjena utjecaja na okoliš u kontekstu zajedničkih i/ili usklađenih postupaka (vidjeti poglavlje 4.). Ova obavijest nije obvezujuća te ni na koji način ne utječe na potrebu država članica da odaberu usklađeni ili zajednički postupak ili da kombiniraju ta dva postupka. Konačno, trebalo bi napomenuti da je jedini izvor za konačno tumačenje prava EU-a Sud Europske unije.

⁽¹⁾ Direktiva 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (SL L 26, 28.1.2012., str. 1.), kako je izmijenjena Direktivom 2014/52/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. (SL L 124, 25.4.2014., str. 1.). Direktiva 2011/92/EU je kodifikacija Direktive Vijeća od 27. lipnja 1985. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš, izmijenjena Direktivom 1997/11/EZ, Direktivom 2003/35/EZ i Direktivom 2009/31/EZ.

2. Zajednički i usklađeni postupci koji se provode na temelju članka 2 stavka 3. Direktive o PUO-u, kako je izmijenjena

Direktivom o PUO-u ⁽¹⁾ predviđena su dva postupka za racionaliziranje procjena utjecaja na okoliš za projekte koji podliježu Direktivi o PUO-u i drugim procjenama utjecaja na okoliš na temelju primjenjivog zakonodavstva EU-a. To su:

- i. zajednički postupak i
- ii. usklađeni postupak.

U okviru projekta ili vrste projekta može se primijeniti jedan od njih ili ih se može kombinirati. Postupak u kojem se primjenom usklađenog ili zajedničkog postupka procjene utjecaja na okoliš izbjegavaju preklapanja i suvišni koraci, a istodobno se u potpunosti iskorištavaju sinergije i smanjuje vrijeme potrebno za dobivanje odobrenja naziva se „racionaliziranje”. Države članice mogu uvesti usklađene i/ili zajedničke postupke koji ispunjavaju zahtjeve predmetnih direktiva, uzimajući u obzir posebne mjere koje se njima zahtijevaju.

U okviru zajedničkog postupka države članice utvrđuju jedinstvenu procjenu utjecaja na okoliš za određeni projekt. To ne utječe ni na kakve odredbe u okviru drugog zakonodavstva EU-a u kojima može biti navedeno drukčije ⁽²⁾. Jedinstvenom procjenom koja se provodi u skladu s Direktivom o PUO-u zamjenjuju se višestruke procjene za određeni projekt. Jedinstvenom procjenom osigurava se usklađenost projekta s primjenjivom pravnom stečevinom.

U okviru usklađenog postupka države članice imenuju tijelo koje usklađuje različite procjene utjecaja projekta na okoliš. To ne utječe ni na kakve odredbe u okviru drugog zakonodavstva EU-a u kojima može biti navedeno drukčije. Ako se odredi da je jedna kontaktna točka odgovorna za sve procjene utjecaja na okoliš, time se mogu poboljšati jasnoća i učinkovitost za nositelje projekta i tijela javne uprave te omogućiti usmjeravanje tijekom cijelog postupka. Imenovano upravno tijelo ima središnju ulogu u usklađivanju i osigurava nesmetano provođenje procjena utjecaja na okoliš.

Države članice mogu odabrati različite pristupe za primjenu svakog od postupaka. Neke su već uvele usklađene i/ili zajedničke postupke navedene u članku 2. stavku 3. Direktive o PUO-u ⁽³⁾. Država članica dužna je osigurati prenošenje i provedbu članka 2. stavka 3., uključujući uvođenjem određenih izmjena u svoje nacionalno zakonodavstvo.

Ako se država članica u tu svrhu odluči za zajednički postupak, bilo bi prikladno predvidjeti jedinstvenu procjenu utjecaja određenog projekta na okoliš. Ako se država članica odluči za usklađeni postupak, bilo bi prikladno imenovati tijelo za usklađivanje pojedinačnih procjena.

Opseg u kojem je potrebno izmijeniti nacionalno zakonodavstvo kojim se prenosi Direktiva ovisi i o tome jesu li države članice uvele procjene utjecaja na okoliš u postojeće postupke za odobrenje za provedbu projekta, druge postupke ili postupke uspostavljene radi ispunjenja ciljeva Direktive o PUO-u (članak 2. stavak 2. Direktive o PUO-u).

⁽¹⁾ Članak 2. stavak 3. izmijenjene Direktive o PUO-u glasi:

„3. U slučaju projekata za koje obveza provedbe procjena utjecaja na okoliš istodobno proizlazi iz ove Direktive i Direktive Vijeća 92/43/EEZ i/ili Direktive 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, države članice prema potrebi osiguravaju da se predvide usklađeni i/ili, zajednički postupci koji ispunjavaju zahtjeve zakonodavstva Unije.

U slučaju projekata za koje obveza provedbe procjena utjecaja na okoliš istodobno proizlazi iz ove Direktive i iz zakonodavstva Unije koje nije među direktivama navedenima u prvom podstavku, države članice mogu osigurati usklađene i/ili zajedničke postupke.

U okviru usklađenog postupka iz prvog i drugog podstavka, države članice nastoje uskladiti različite pojedinačne procjene utjecaja određenog projekta na okoliš, koje su propisane mjerodavnim zakonodavstvom Unije, putem imenovanja tijela za tu svrhu, ne dovodeći u pitanje bilo koju odredbu sadržanu u drugom mjerodavnom zakonodavstvu Unije, koja je s time u suprotnosti.

U okviru zajedničkog postupka iz prvog i drugog podstavka, države članice nastoje osigurati jedinstvenu procjenu utjecaja određenog projekta na okoliš, koja je propisana mjerodavnim zakonodavstvom Unije, ne dovodeći u pitanje bilo koju odredbu sadržanu u drugom mjerodavnom zakonodavstvu Unije, koja je s time u suprotnosti.

Komisija osigurava smjernice koje se odnose na uspostavu usklađenih ili zajedničkih postupaka za projekte koji istodobno podliježu procjenama u okviru ove Direktive i direktiva 92/43/EEZ, 2000/60/EZ, 2009/147/EZ i 2010/75/EU.”

⁽²⁾ Četvrtim podstavkom članka 2. stavka 3. Direktive o PUO-u, kako je izmijenjena, osigurava se primjena u njemu navedenog zajedničkog postupka „ne dovodeći u pitanje bilo koju odredbu sadržanu u drugom mjerodavnom zakonodavstvu Unije, koja je s time u suprotnosti”.

⁽³⁾ Na primjer, Direktivom Vijeća 97/11/EZ od 3. ožujka 1997. o izmjeni Direktive Vijeća 85/337/EEZ (Direktiva o PUO-u) uvedena je sljedeća mogućnost: „Države članice mogu predvidjeti jedinstveni postupak radi ispunjavanja zahtjeva iz ove Direktive i zahtjeva iz Direktive Vijeća 96/61/EZ od 24. rujna 1996. o integriranom sprečavanju i kontroli onečišćenja.” (Članak 2.a).

Komisija je bila ovlaštena za pružanje smjernica za uspostavljanje usklađenih i/ili zajedničkih postupaka za projekte za koje je istodobno potrebno napraviti procjenu na temelju Direktive o PUO-u te direktivâ 92/43/EEZ („Direktiva o staništima“) ⁽¹⁾, 2000/60/EZ („Okvirna direktiva o vodama“), 2009/147/EZ („Direktiva o pticama“) ⁽²⁾ ili 2010/75/EU („Direktiva o industrijskim emisijama“). Komisija smatra da su te smjernice u skladu i s ciljevima uvodne izjave 37. Direktive 2014/52/EU ⁽³⁾ koju bi države članice trebale uzeti u obzir pri provedbi Direktive o PUO-u, kako je izmijenjena.

Iako je racionaliziranje obvezno, „prema potrebi“, u pogledu PUO-a i „ocjene prihvatljivosti“ u okviru Direktive o staništima ⁽⁴⁾ i/ili Direktive o pticama, pojedinačne države članice moraju odlučiti žele li ga primijeniti na Direktivu o PUO-u i Okvirnu direktivu i vodama ili Direktivu o industrijskim emisijama.

3. Planiranje racionaliziranih postupaka

Svrha je racionaliziranja uspostavljanje fleksibilnog, sveobuhvatnog pristupa za procjenu koji je moguće prilagoditi svakom projektu ne dovodeći u pitanje ciljeve u pogledu okoliša ili implikacije pojedinačnih procjena. Pristup na temelju racionalizacije olakšava nositelju projekta da uzme u obzir primjenjive procjene, tijela koja je potrebno uključiti i postupak savjetovanja. Time se izbjegava dupliciranje procjena i kašnjenje u njihovoj provedbi.

Bez obzira na to primjenjuje li se zajednički ili usklađeni pristup ili njihova kombinacija, potrebno je rano utvrditi opseg procjena utjecaja na okoliš. Time se omogućuje utvrđivanje faktora u području okoliša na koje će projekt vjerojatno imati znatan utjecaj. Kad je riječ o učinkovitosti, planiranjem racionaliziranih usklađenih i/ili zajedničkih postupaka pridonosi se sigurnosti i regulatornoj stabilnosti. Takvim se pristupom pojednostavnjuje sastavljanje izvješća o utjecaju na okoliš te informacija koje se zahtijevaju na temelju različitih direktiva.

Ako se primjenjuje zajednički postupak, Komisija potiče države članice da se odluče za jedinstveno, integrirano izvješće o utjecaju na okoliš kojim su obuhvaćene sve informacije dobivene iz svih provedenih procjena. Kako bi se osiguralo sustavan postupak procjene te usklađenost sa svim predmetnim direktivama, savjetuje se da se svi relevantni aspekti projekta procjenjuju od njegova samog početka. U slučaju usklađenog postupka imenovano tijelo upravlja različitim procjenama koje je potrebno provesti. S druge strane, zajednička procjena pretpostavlja da se provodi samo jedna procjena utjecaja na okoliš.

3.1. Procjena utjecaja na okoliš (PUO) i ocjena prihvatljivosti

U slučaju projekata za koje obveza provedbe procjene utjecaja na okoliš proizlazi iz Direktive o PUO-u i iz Direktive o staništima, a posebno članka 6. stavaka 3. do 4. Direktive o staništima („ocjena prihvatljivosti“) i/ili iz Direktive o pticama, Direktivom o PUO-u propisano je da države članice, prema potrebi, osiguravaju utvrđivanje usklađenih i/ili zajedničkih postupaka koji ispunjuju zahtjeve tih dvaju direktiva.

Pojam „osiguravaju“ u članku 2. stavku 3. prvoj rečenici Direktive o PUO-u, kako je izmijenjena, znači da postoji obveza provedbe postupaka, dok je, s druge strane, u drugoj rečenici istoga stavka upotrijebljen glagol „mogu“, čime se ukazuje na to da postoji mogućnost izbora. Pojam „prema potrebi“ odnosi se na pitanje jesu li ta dva postupka stvarno relevantna za predmetni slučaj. Drugim riječima, ako je za predmetni projekt potrebno provesti procjene na temelju Direktive o PUO-u i Direktive o staništima, provodi se usklađeni ili zajednički postupak, osim ako to nije relevantno za predmetni postupak. Predmetne države članice odlučuju o tome je li postupak relevantan.

⁽¹⁾ U ovim je smjernicama posebna pozornost posvećena „ocjeni prihvatljivosti“ utjecaja na područja iz mreže Natura 2000 – a to su područja od značaja za Zajednicu (engl. *Sites of Community Importance*, SCI) i posebna područja očuvanja (engl. *Special Areas of Conservation*, SAC) na temelju Direktive o staništima te područja posebne zaštite (engl. *Special Protection Areas*, SPA) na temelju Direktive o pticama – kako je utvrđeno u članku 6. stavcima 3. i 4. Direktive o staništima. Uz ocjenu prihvatljivosti, postupci procjene mogu slijediti iz primjene članaka 12. i 16. Direktive o staništima i članaka 5. i 9. Direktive o pticama.

⁽²⁾ U skladu s člankom 7. Direktive o staništima, SPA-ovi klasificirani u skladu s Direktivom o pticama isto su tako podložni odredbama u pogledu ocjene prihvatljivosti na temelju članka 6. Direktive o staništima.

⁽³⁾ „(37) Kako bi se poboljšala djelotvornost procjene utjecaja na okoliš, smanjila administrativna složenost i povećala gospodarska učinkovitost, ako obveza provedbe procjena koje su povezane s pitanjima okoliša proizlazi istodobno iz ove Direktive i Direktive 92/43/EEZ i/ili Direktive 2009/147/EZ, države članice trebale bi osigurati da se predvide usklađeni i/ili zajednički postupci kojima se ispunjavaju zahtjevi ovih direktiva, prema potrebi i uzimajući u obzir njihove posebne organizacijske značajke. Ako obveza provedbe procjena koje su povezane s pitanjima okoliša istodobno proizlazi iz ove Direktive i iz drugog zakonodavstva Unije, kao što je Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, Direktiva 2001/42/EZ, Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, Direktiva 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća, i Direktiva 2012/18/EU, države članice bi trebale biti u mogućnosti osigurati usklađene i/ili zajedničke postupke koji ispunjavaju zahtjeve mjerodavnog zakonodavstva Unije. Ako se uspostave usklađeni ili zajednički postupci, države članice trebale bi imenovati tijelo odgovorno za provođenje odgovarajućih zadaća. Uzimajući u obzir institucionalne strukture, države članice bi trebale moći, smatraju li to potrebnim, imenovati više tijela.“

⁽⁴⁾ Prvi paragraf članka 2. stavka 3. Direktive o PUO-u.

3.2. PUO i drugo zakonodavstvo EU-a

Postoje projekti za koje obveza provedbe procjene utjecaja na okoliš proizlazi iz Direktive o PUO-u i iz zakonodavstva EU-a osim Direktive o staništima (npr. Okvirne direktive o vodama ili Direktive o industrijskim emisijama). U tim slučajevima države članice mogu primijeniti usklađeni postupak, zajednički postupak ili njihovu kombinaciju. U tim okolnostima države članice nisu obvezne racionalizirati procjene utjecaja na okoliš.

Na primjer, određeni bi projekti navedeni u Direktivi o PUO-u mogli utjecati na zaštićene vrste i staništa na područjima mreže Natura 2000 ili dovesti do promjena u vodnim tijelima. Projekti u koji su uključena postrojenja navedena u Direktivi o PUO-u i Direktivi o industrijskim emisijama podliježu zahtjevima obiju direktiva. Ako je moguće, postupke procjene trebalo bi provoditi primjenom zajedničkog postupka čime se prikupljanje podataka, javna savjetovanja i sam postupak procjene čini učinkovitijima.

4. Racionaliziranje procjena utjecaja na okoliš: najbolje prakse

4.1. Sastavljanje izvješća o procjeni utjecaja na okoliš

Sadržaj izvješća o procjeni utjecaja na okoliš vjerojatno će se razlikovati u svakom pojedinačnom slučaju, ovisno o specifičnim karakteristikama projekta i obilježjima okoliša na koje bi projekt mogao utjecati. Podaci i informacije koje nositelj projekta uključuje u izvješće o PUO-u trebali bi biti u skladu s Prilogom IV. Direktivi o PUO-u ⁽¹⁾. Informacije i rezultate drugih procjena koje se provode u skladu sa zakonodavstvom EU-a ili nacionalnim zakonodavstvom moglo bi se, ako su relevantni, uzeti u obzir u cilju izbjegavanja dupliciranja procjena. U relevantno zakonodavstvo uključena je „ocjena prihvatljivosti” iz Direktive o staništima, Direktive o industrijskim emisijama i Okvirne direktive o vodama.

Međutim, s obzirom na razlike u opsegu PUO-a i ocjenjivanja prihvatljivosti, informacije relevantne za ocjenjivanje prihvatljivosti i relevantne zaključke prema toj ocjeni mora biti moguće lako pronaći u izvješću o procjeni utjecaja na okoliš. Informacije prikupljene tijekom postupka PUO-a ne mogu zamijeniti informacije iz ocjenjivanja prihvatljivosti jer nijedan od tih postupaka nije važniji od drugog.

Nije obvezno utvrđivanje opsega i razine pojedinosti informacija o okolišu koje se dostavljaju u izvješću o procjeni utjecaja na okoliš (odnosno utvrđivanje opsega). Međutim, nadležno tijelo mora izdati mišljenje o opsegu i razini pojedinosti informacija koje nositelj projekta mora uključiti u izvješće o PUO-u ako nositelj projekta to zatraži. Posebnu će se pozornost posvetiti posebnim obilježjima projekta, uključujući njegovu lokaciju, tehnički kapacitet i izgledni utjecaj na okoliš ⁽²⁾.

Utvrđivanje opsega može biti korisno ako se postupci koji se zahtijevaju u relevantnim direktivama mogu provoditi u različitim kombinacijama. Na primjer, PUO i ocjenjivanje prihvatljivosti mogu se provesti kao zajednički ili kao usklađeni postupak. Prema potrebi moguće je dodati procjene iz Okvirne direktive o vodama i Direktive o industrijskim emisijama. Procjene iz Okvirne direktive o vodama i Direktive o industrijskim emisijama mogu se provesti zajedno s PUO-om i ocjenjivanjem prihvatljivosti ili je te procjene moguće uskladiti s njima.

Kako bi se osigurala kvalitetne informacije o okolišu, savjetuje se uvođenje utvrđivanja opsega kao obaveznog koraka u racionaliziranim procjenama. Uvođenjem razumnih rokova za utvrđivanje opsega može se pomoći u racionaliziranju procjena. Utvrđivanje opsega korisno je i za nositelja projekta jer se njime osigurava transparentnost i pravna sigurnost. Stoga se usklađivanjem u ranoj fazi, prije početka procjene utjecaja, u koje su uključeni nadležna tijela, javnost i nositelj projekta može pojednostavniti cijeli postupak i odmah utvrditi moguće probleme.

Ako se primjenjuje usklađeni postupak, racionaliziranjem se nositelju projekta omogućuju koordinacija prikupljanja podataka i upravljanje postupcima koji su potrebni u skladu s različitim procjenama utjecaja na okoliš. U idealnim bi okolnostima to trebao provoditi *ad hoc* koordinator ili imenovano nadležno tijelo. Tada bi bilo moguće koordinirati sastavljanje pojedinačnih izvješća.

Nacionalnim tijelima savjetuje se da uspostave nacionalnu ili regionalnu bazu podataka u kojoj će se nalaziti informacije kojima se definira stanje okoliša prije provedbe projekta. Na primjer, upotrebom elektroničkog sustava za podnošenje prijedloga ili internetske platforme za dijeljenje može se pojednostavniti i olakšati centralizaciju resursa dostupnih za prikupljanje i širenje podataka.

Ako se procjena utjecaja na okoliš (PUO) i ocjenjivanje prihvatljivosti provode primjenom zajedničkog postupka uz usklađeni postupak za druge primjenjive procjene, moglo bi se povezati zajedničke i usklađene postupke. Ovisno o ishodu utvrđivanja opsega i vrsti projekta, najbolje bi rješenje moglo biti sastavljanje jednog, sveobuhvatnog izvješća o utjecaju na okoliš.

⁽¹⁾ Članak 5. Direktive o PUO-u, kako je izmijenjena.

⁽²⁾ Članak 5. stavak 2. Direktive o PUO-u, kako je izmijenjena.

SMJERNICE ZA SASTAVLJANJE IZVJEŠĆA O PROCJENI UTJECAJA NA OKOLIŠ

- Nositelji projekta trebali bi početi prikupljati podatke što je prije moguće dok je projekt u fazi pripreme, na temelju savjeta dobivenih od nadležnih tijela.
- Utvrđivanje opsega dobra je praksa za sve postupke, bez obzira na to je li riječ o zajedničkim, usklađenim ili kombiniranim. Time se olakšava utvrđivanje opsega i sadržaja cjelokupnog izvješća o utjecaju na okoliš te se osigurava da su informacije koje je potrebno dostaviti na temelju različitih procjena utjecaja na okoliš usklađene.
- Odluči li se država članica za zajednički postupak, izvješće o utjecaju na okoliš po mogućnosti bi trebalo sastaviti kao jedinstveni dokument u koji su uključene sve potrebne informacije i zaključci. U njemu bi trebalo posvetiti pozornost posebnim obilježjima svih procjena utjecaja na okoliš koje je potrebno provesti u vezi s projektom.
- Odluči li se država članica za usklađeni postupak, nositelj projekta može sastaviti više od jednog izvješća o utjecaju na okoliš. Poslije bi se ta izvješća moglo spojiti u jedan dokument. Druga je mogućnost usklađivanje njihovih sadržaja.

4.2. Savjetovanje i sudjelovanje javnosti

Sudjelovanje javnosti ključan je korak u postupku PUO-a i u skladu je s međunarodnim obvezama EU-a koje proizlaze iz Arhuške konvencije ⁽¹⁾. U Direktivi o PUO-u utvrđeni su obavezujući zahtjevi u pogledu sudjelovanja javnosti ⁽²⁾. Razdoblje za savjetovanje sa zainteresiranom javnošću o PUO-u mora trajati najmanje 30 dana ⁽³⁾. Osiguravanjem sudjelovanja javnosti u pogledu procjena utjecaja na okoliš omogućuje se učinkovito kategoriziranje savjetovanja, ovisno o konkretnim elementima predmetnih procjena. Obavješćivanje i uključivanje javnosti od samog početka postupka procjene utjecaja na okoliš, tj. već u fazi utvrđivanja opsega, dobra je praksa. Isto vrijedi i za postupke procjene na temelju Direktive o staništima.

U slučaju zajedničkog postupka obvezno je u razumnom roku objaviti jedinstveno izvješće o utjecaju na okoliš. Javnosti je potrebno omogućiti učinkovito sudjelovanje u donošenju odluka o okolišu ⁽⁴⁾.

Kad je riječ o usklađenom postupku procjene utjecaja na okoliš, tijelo određeno kao odgovorno za usklađivanje može osigurati da javnost ima pristup informacijama i da može sudjelovati u skladu s člankom 6. stavcima 3. i 4. Direktive o PUO-u i u skladu s drugim zakonodavstvom EU-a kojim se propisuje javno savjetovanje i sudjelovanje javnosti, uspojedno s informacijama pripremljenima u okviru Direktive o PUO-u.

SMJERNICE ZA SAVJETOVANJE I SUDJELOVANJE JAVNOSTI

- Odredba o planiranju sudjelovanja javnosti i javnog savjetovanja trebala bi postojati u različitim fazama racionaliziranih postupaka procjene utjecaja na okoliš. Savjetuje se rano uključivanje javnosti, još u fazi utvrđivanja opsega.
- Ako se za potrebe procjena koje je potrebno provesti zahtijeva nekoliko javnih savjetovanja, ta se savjetovanja održavaju ili u okviru jednog integriranog postupka ili u okviru usklađenih postupaka.
- Utvrđivanjem razumnih rokova za obavješćivanje javnosti i provođenje javnih savjetovanja olakšava se provođenje postupka i čini ga se učinkovitijim za nadležna tijela i za nositelje projekta.

4.3. Odlučivanje

Za razliku od Direktive o PUO-u, člankom 6. stavkom 3. Direktive o staništima određuje se da su „ocjene prihvatljivosti” obavezujuće za izdavanje odobrenja za provedbu projekta. To znači da nadležna tijela mogu odobriti projekt isključivo ako se na temelju „ocjene prihvatljivosti” zaključi da projekt neće imati štetne utjecaje na cjelovitost predmetnog područja mreže Natura 2000.

Ako je za projekt potrebna istovremena primjena PUO-a i ocjenjivanja prihvatljivosti, primjenjuje se zajednički ili usklađeni postupak. Iz iskustva se može zaključiti da se zajedničkim postupkom koji uključuje i PUO i ocjenjivanje prihvatljivosti osigurava viša kvaliteta procjene te je to preporučeni način provedbe tih dviju procjena. Stoga bi pri odlučivanju

⁽¹⁾ To je obvezno na temelju Konvencije UNECE-a o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša (Arhuška konvencija) čije su stranke EU i njegove države članice.

⁽²⁾ Okvirna direktiva o vodama i Direktiva o industrijskim emisijama isto tako uključuju odredbe o sudjelovanju javnosti. Države članice moraju osigurati usklađenost s tim odredbama u relevantnim slučajevima.

⁽³⁾ Članak 6. stavak 7. Direktive o PUO-u, kako je izmijenjena.

⁽⁴⁾ Članak 6. Direktive o PUO-u, kako je izmijenjena.

o dodjeli ili odbijanju odobrenja za provedbu projekta koji se procjenjuje i na temelju Direktive o PUO-u i članka 6. stavka 3. Direktive o staništima uz odluku trebalo priložiti informacije o ocjenjivanju prihvatljivosti te ta odluka mora biti u skladu s ocjenom prihvatljivosti (ili sa zahtjevima iz članka 6. stavka 4. Direktive o staništima koji se primjenjuju u posebnim okolnostima ⁽¹⁾).

Ako se odlukom iz PUO-a propišu mjere za izbjegavanje, sprečavanje ili smanjenje te, ako je moguće, neutraliziranje znatnih štetnih utjecaja te postupci za praćenje tih utjecaja, preporučuje se, u kontekstu racionaliziranih procjena utjecaja na okoliš, uključiti informacije o alternativnim rješenjima, mjerama ublažavanja i, prema potrebi, kompenzacijskim mjerama utvrđenima u pogledu područja mreže Natura 2000.

SMJERNICE ZA DONOŠENJE ODLUKA

- Zajedničkim postupkom PUO-a i ocjenjivanja prihvatljivosti osigurava se veća kvaliteta jer je taj postupak istodobno obuhvaćen javnim savjetovanjem. Stoga se pri donošenju odluke o dodjeli ili odbijanju odobrenja za razvoj projekta preporučuje dopuniti odluku informacijama o „ocjeni prihvatljivosti” te da odluka bude u skladu s tom ocjenom.
- U odluku koja se donosi nakon provedbe racionaliziranih procjena utjecaja na okoliš mogle bi se isto tako uključiti informacije o alternativnim rješenjima, mjerama ublažavanja i, prema potrebi, kompenzacijskim mjerama utvrđenima u pogledu područja iz mreže Natura 2000 u kontekstu ocjene prihvatljivosti ili u cjelokupnom izvješću o utjecaju na okoliš iz PUO-a.

⁽¹⁾ U skladu s člankom 6. stavkom 4. Direktive o staništima, ako je zaključak „ocjene prihvatljivosti” da nije moguće isključiti štetne utjecaje, još je uvijek moguće dati odobrenje, pod uvjetom da se primjenjuju određeni strogi uvjeti (nema alternativnih rješenja, postoje važni razlozi za zaoblazanje javnog interesa, nađene su kompenzacijske mjere štete kojima će se osigurati da mreža Natura 2000 ostane koherentna). U tom je slučaju nužno obavijestiti Komisiju, a u posebnim okolnostima Komisija donosi mišljenje.